

Nr 51.

Av herr **Jonsson** i Alsen m. fl., om anslag till insamlande och bearbetande av uppgifter angående de lungsjukas levnadsförhållanden i Sverige.

Lungtuberkulosen är alltjämt den stora folksjukdomen i detta land. Dess utbredning är synnerligen betungande för samhället alldenstund det i regel är unga människor som insjukna. Åtskilliga av dessa kunna dock räddas åter till livet tack vare en förstklassig sanatorievård. Ett stort antal sanatorier finnes nämligen med god utrustning och skickliga läkare. För allt för många lungsjuka uppstå emellertid svåra problem efter utskrivningen från sanatoriet. Sjukdomstiden har i allmänhet varit lång och den sjukes ekonomi är ofta förstörd. Yrkesutbildning saknas i många fall, varför lämpligt arbete sällan finnes att tillgå. Bostäderna äro i allmänhet bristfälliga och tillåta ej bibehållande av den hygieniska livsföring den sjuke fått lära vid sanatoriet.

För den från sanatoriet utskrivne återstår ofta som enda utväg fattigvården eller hjälp från anhöriga. Detta medför i många fall psykisk depression och en känsla av mindervärdighet, varigenom den sjukes återvändande till produktionen och samhällsnyttan ytterligare försenas.

Eftervårdsproblemet torde alltså nu vara det centrala i kampen mot tuberkulosen. Den utredning, som föreligger från Nationalföreningen mot tuberkulos, hälsas i stort sett med tillfredsställelse av de sjuka, vilka vänta att snara åtgärder skola vidtagas i anledning av där framlagda förslag. Utöver detta skulle det emellertid vara värdefullt med en grundlig kartläggning av de lungsjukas levnadsförhållanden. Samhället skulle i sin fortsatta kamp mot lungtuberkulosen få nytta av en sådan utredning.

Landets lungsjuka upprätthåller sedan flera år tillbaka en egen organisation, De lungsjukas riksförbund. Förbundets huvudsakliga uppgift är att vara ett hjälpande och rådgivande organ till vilket de sjuka kunna vända sig med sina bekymmer. De lungsjukas riksförbund verkställer nu en utredning i syfte att erhålla noggranna uppgifter från alla landets lungsjuka beträffande deras levnadsförhållanden. De lungsjuka ha för den skull erhållit frågeformulär att besvara. Svar inströmma också i stor utsträckning, varför utredningen tydligen omfattas med intresse.

I dessa frågeformulär begäras detaljerade uppgifter om familjeförhållanden, bostadsförhållanden, ekonomiska förhållanden, vård- och läkareföreskrifter, fattigvårdsförhållanden, arbets- och yrkesförhållanden samt personliga önskemål och iakttagelser beträffande f. d. sanatoriepatienters levnadsförhållanden.

Synnerligen intressanta uppgifter väntas genom dessa svar. Av en del sådana, som redan inkommit, framgår särskilt, att mycket brister beträffande de lungsjukas bostadsförhållanden. Härigenom erhålles även uppgift inom vilka områden av landet ytterligare förbättring av bostäderna är nödvändig ur hälsosynpunkt.

Vi tro därför att samlandet av dessa uppgifter får värde ej endast för de lungsjuka själva utan även för socialpolitikens vidare utformning på dessa områden. Landets lungsjuka leva emellertid i små ekonomiska förhållanden varför det blir en stor uppoffring för dem att själva bearbeta detta material.

Vi hemställa därför,

att riksdagen beslutar att till De lungsjukas riksförbund bevilja ett anslag av kronor 4 000:— för insamlande och bearbetande av uppgifter angående de lungsjukas levnadsförhållanden i Sverige.

Stockholm i januari 1943.

Sigfrid Jonsson,
Alsen.

Edvin Gustafsson.

Arvid Hallberg.

Gösta Skoglund.

K. J. Andersson,
Alfredshem.
